

---

négy vers

SZÜGYI ZOLTÁN

CHEYENNE

Ej,
kis cheyenne,
ha tudnád,
mögötted
terhes maradt az idő.

Kiságyadban
lefaragott tornyok,
fiákerkerekek,
apró kezeidből
fénylőn szivárgó tenger.

Ej,
kis cheyenne,
ha tudnád,
feldíszített hazák
és tengerek,

az egész világ
zenefoszlány lett csak,
egy rozsdamarta
szaxofonból.

Kis cheyenne,
a te álmod volt a tenger,
(most vérző partján állunk)
melyben mindenki
saját áriáját énekelné.

Ej,
kis cheyenne,
magunkra maradtunk.

ÉGBŐL HULLÓ PIROS GYEREKARCOK

Nővérem gyerekének
és kisfiamnak
ha lenne.

Elnézlek ahogy
ébresztgetni jársz a madarakat
a zongora hatalmas billentyűin
kékklő kezeid
megfognak a hajnalt

elnézlek ahogy
elfújod életed
az ünnepi tortán

a színtelen gyerekcipőket
a gyöngyvilágban
a lemeztelenített ablakokon

(benned)
mindig virradni fog az idő
mert te kék vagy
és végtelen
mint egy gyereksírás

és minden este lehullsz az égről.

HATTYÚDAL

Ahogy felállt az elképzelt kórus
a falu főterén
és elkezdte
elképzelt hangversenyét

a kőkockák fehérek
az este sötétkék

egy kapualj titkában

megpatkolt diófák
és habszülte sirályok
deszkafalba vert játszóterek

ő kopott fekete ruhájában

Ahogy a falu papjának embere
megkongatta
a falu összes harangját
és a hívők
a templomba tódultak

(ó ha hallanák a földbe épített
városok síkolyát)

egy kiskocsmában
egy költő

a hegedű
a hegedű

a megbarnult ráncokban
borzalmas fehérség
feldíszített rögök
elhervadt gyertyák

Ahogy az elképzelt kórus
csak folytatta
elképzelt hangversenyét

a fehér kőkockákba
mártott apró madarak

ó a szél
ó az emberek

(a vert falak világában)

gyászemberek
hintók
éneklő harangok
halkan mormolt monológok

(milyen bátrak)

Ahogy a falu papjának embere
ismét megkongatta
a falu összes harangját
és a hívők
még egyszer
betódultak a templomba

az éjjelek már
egyre több szirmot lopnak el
a téglaház kapujából

és egy kiskocsmában
egy költő

ökölnyi oigányhegedűk
napba öntött szaxofonok

Ahogy az elképzelt kórus
csak énekelte
elképzelt hangversenyét

ó a szél
ó az emberek

eső áztatta
a falu főterét

fehérre mosott játszóterek
egyforma gyerekek

(haldokló nagy hangszerek)

és a sötétkék estében
tovább hallatszott a dal
az elképzelt kórus
hangversenyén

ott a falu főterén

a megriadt madárvilág
az emeletek fehér kendőikkel

Ahogy az elképzelt kórus
ó a szél
ó az emberek

hattyúdalt énekelnek
egy elképzelt kórusért.

AZ ELTŰNT TÓ HIMNUSZA

Ha hallanád
a szívekbe csapódó
vak harmonikást,
az egykori verklit,

arcán legördülnek
a hangjegyek
a hangjegyek
eltemetik a gyöngybe
vésett ráncokat,

az eltűnt tó
rozsdás habjait,

ha hallhatnád

a vak harmonikást,
az egykori verklit

valahonnan dobok hallatszanak
nem a szíve dobog.